ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 3640/85 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Δεκεμβρίου 1985

για την προαγωγή, μέσω χρηματοδοτικής ενίσχυσης, σχεδίων επίδειξης και προτύπων βιομηχανικών σχεδίων στον ενεργειακό τομέα

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 235,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του άρθρου 2 της συνθήκης ΕΟΚ, η Κοινότητα έχει ως αποστολή να προάγει την αρμονική ανάπτυξη των οικονομικών δραστηριοτήτων στο σύνολο της Κοινότητας, τη συνεχή και ισόρροπη επέκταση της οικονομίας και μια αυξημένη σταθερότητα·

ότι η ορθολογικότερη χρησιμοποίηση της ενέργειας, μέσω της εξοικονόμησης ενέργειας και της εκμετάλλευσης εναλλακτικών προς τους υδρογονάνθρακες πηγών ενέργειας, μπορεί να συμβάλλει αποτελεσματικά στην επίτευξη αυτών των στόχων·

ότι, στο ψήφισμά του της 9ης Ιουνίου 1980 σχετικά με τους στόχους της ενεργειακής πολιτικής της Κοινότητας για το 1990 και τη σύγκλιση των πολιτικών των κρατών μελών (4), το Συμβούλιο υπογράμμισε την ανάγκη να ενταθούν οι προσπάθειες για εξοικονόμηση ενέργειας και μείωση της κατανάλωσης και των εισαγωγών πετρελαίου της Κοινότητας·

ότι, στο ψήφισμά του της 25ης Ιουλίου 1983 (5), το Συμβούλιο ενέκρινε την ιδέα μιας επιστημονικής και τεχνικής στρατηγικής για την Ευρώπη και, ειδικότερα, ενέκρινε τους στόχους των δραστηριοτήτων έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης της Κοινότητας, όπως καθορίζονται στο πρόγραμμα-πλαίσιο 1984 — 1987·

ότι, στο ψήφισμά του της 15ης Ιανουαρίου 1985 για τη βελτίωση των προγραμμάτων εξοικονόμησης ενέργειας των κρατών μελών (6), το Συμβούλιο σημείωσε την πρόθεση της Επιτροπής να συνεχίσει τη δράση της για την ορθολογική χρησιμοποίηση της ενέργειας·

ότι η ανάπτυξη ενεργειακής στρατηγικής για την Κοινότητα προϋποθέτει κατάλληλο επίπεδο επενδύσεων σε εναλλακτικές προς το πετρέλαιο πηγές ενέργειας και ορθολογικότερη χρήση της ενέργειας, και απαιτεί τη συνέχιση της πολιτικής έρευνας ανάπτυξης και επίδειξης σε κοινοτικό επίπεδο και ότι η ανάπτυξη μιας ενεργειακής στρατηγικής για την Κοινότητα επιβεβαιώνει το ρόλο που πρέπει να διαδραματίσουν ο άνθρακας και τα άλλα στερεά καύσιμα στη στρατηγική αυτή·

ότι, παρά την παρούσα ενεργειακή κατάσταση, δεν πρέπει να χαλαρώσουν οι προσπάθειες για την εξοικονόμηση ενέργειας και τη διαφοροποίηση του κοινοτικού ενεργειακού εφοδιασμού, και ότι η μετατροπή των στερεών καυσίμων σε αέρια και υγρά προϊόντα αποτελεί εναλλακτική πηγή ενέργειας, η οποία, μετά την ανάπτυξή της στο βιομηχανικό επίπεδο, μπορεί να βελτιώσει συμβάλλοντας στη διαφοροποίηση, τις συνθήκες του κοινοτικού εφοδιασμού σε ενέργεια και να μειώσει την εξάρτηση της Κοινότητας από την εισαγωγή υδρογονανθράκων·

ότι η ενίσχυση των σχεδίων επίδειξης με καινοτόμο χαρακτήρα, τα οποία αποβλέπουν στη βελτίωση της απόδοσης της χρησιμοποιούμενης ενέργειας και την εκμετάλλευση ενεργειακών πηγών, που υποκαθιστούν τους υδρογονάνθρακες, αποτελεί πάντοτε σημαντικό μέσο συμβολής στην υλοποίηση των προαναφερόμενων στόχων·

ότι η Κοινότητα και τα κράτη μέλη έχουν προγράμματα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης στους τομείς της εξοικονόμησης ενέργειας και των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και των στερεών καυσίμων· ότι ένα κοινοτικό πρόγραμμα ενίσχυσης των σχεδίων επίδειξης σ' αυτούς τους τομείς πρέπει να συμβάλλει στην ευρεία διάδοση των αποτελεσμάτων των προγραμμάτων αυτών·

ότι η επίδειξη συνδέει την προηγούμενη φάση της έρευνας και ανάπτυξης, η οποία ενδεχομένως δοκιμάζεται στο επίπεδο της πρότυπης εγκατάστασης, με τη μεταγενέστερη φάση των επενδύσεων· ότι διαφέρει από τη φάση έρευνας και ανάπτυξης και την πρότυπη φάση, ως προς το βιομηχανικό μέγεθος των σχεδίων και την απαίτηση να υπάρχουν προοπτικές οικονομικής βιωσιμότητας, και από τη φάση των επενδύσεων ως προς τον εγγενή κίνδυνο, ο οποίος είναι ακόμη πολύ υψηλός για τους επιχειρηματίες·

ότι, πέρα από το στάδιο της έρευνας και ανάπτυξης, πρέπει να χορηγείται, σε κατάλληλες περιπτώσεις, χρηματοδοτική ενίσχυση στα σχέδια επίδειξης στους τομείς της εκμετάλλευσης των εναλλακτικών πηγών ενέργειας, της εξοικονόμησης ενέργειας και της υποκατάστασης των υδρογονανθράκων, λόγω των κινδύνων και των σημαντικών επενδύσεων που είναι δυνατό να συνεπάγεται η εφαρμογή τεχνικών με καινοτόμο χαρακτήρα·

ότι, μετά από το στάδιο της έρευνας και της ανάπτυξης, πρέπει επίσης, στις κατάλληλες περιπτώσεις, να χορηγείται χρηματοδοτική ενίσχυση στα σχέδια επίδειξης και στα πρότυπα βιομηχανικά σχέδια για την υγροποίηση και την αεριοποίηση των στερεών καυσίμων τα οποία, λόγω του μεγέθους τους και του χρόνου που απαιτείται για την υλοποίησή τους, συμπεριλαμβανόμενης και μιας μακρόχρονης φάσης που είναι απαραίτητη για την απόκτηση

(1) ΕΕ αριθ. C 109 της 3. 5. 1985, σ. 3.
(2) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 13 Σεπτεμβρίου 1985 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
(3) ΕΕ αριθ. C 218 της 29. 8. 1985, σ. 5.
(4) ΕΕ αριθ. C 149 της 18. 6. 1980, σ. 1.
(5) ΕΕ αριθ. C 208 της 4. 8. 1983, σ. 1.
(6) ΕΕ αριθ. C 20 της 22. 1. 1985, σ. 1.

εμπειρίας στις εγκαταστάσεις μεγάλης κλίμακας, είναι ιδιαίτερα δαπανηρά και, λόγω των νέων τεχνολογιών που χρησιμοποιούν, ενέχουν μεγάλους κινδύνους·

ότι η ενίσχυση των σχεδίων στα οποία αναφέρεται ο προκείμενος κανονισμός θα συμβάλει στην εδραίωση της εμπιστοσύνης για την υλοποίησή τους και θα ενθαρρύνει την ανάληψη και άλλων τέτοιων έργων στην Κοινότητα·

ότι η υλοποίηση των σχεδίων αυτών μπορεί να οδηγήσει στην ανάπτυξη ειδικευμένων βιομηχανιών στην Κοινότητα, οι οποίες είναι δυνατό να δημιουργήσουν αρκετά σημαντικές προσβάσεις σε εξωκοινοτικές αγορές·

ότι η παροχή των προβλεπόμενων ενισχύσεων από την Κοινότητα δεν πρέπει να έχει δυσμενή επίπτωση στους όρους του ανταγωνισμού, επίπτωση ασυμβίβαστη προς τις αρχές που περιέχονται στις σχετικές διατάξεις της συνθήκης·

ότι οι δικαιούχοι θα πρέπει να αναλάβουν υποχρεώσεις έναντι της Κοινότητας, ως αντιστάθμισμα των ενισχύσεων που θα τους χορηγηθούν·

ότι είναι σημαντικό οι προσπάθειες για την ενίσχυση της τεχνολογικής ανάπτυξης που έχουν ήδη αναληφθεί στους τομείς της εκμετάλλευσης των εναλλακτικών πηγών ενέργειας, της εξοικονόμησης ενέργειας και της υποκατάστασης των υδρογονανθράκων, καθώς και η υλοποίηση πρότυπων βιομηχανικών σχεδίων και σχεδίων επίδειξης στον τομέα της υγροποίησης και αεριοποίησης των στερεών καυσίμων, να συνεχισθούν για μια νέα περίοδο, ως στηρίγματα της ενεργειακής στρατηγικής της Κοινότητας·

ότι η Κοινότητα έχει ήδη αναλάβει ένα κοινοτικό πρόγραμμα επίδειξης στους τομείς της εξοικονόμησης ενέργειας, των εναλλακτικών ενεργειακών πηγών, της υποκατάστασης των υδρογονανθράκων και της υγροποίησης και αεριοποίησης των στερεών καυσίμων, στο πλαίσιο των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1302/78 [1], (ΕΟΚ) αριθ. 1303/78 [2], (ΕΟΚ) αριθ. 1971/83 [3] και (ΕΟΚ) αριθ. 1972/83 [4]· ότι οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 1971/83 και (ΕΟΚ) αριθ. 1972/83, όπως τροποποιήθηκαν αντίστοιχα από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 2125/84 [5] και (ΕΟΚ) αριθ. 2126/84 [6], εφαρμόζονται έως τις 31 Δεκεμβρίου 1985·

ότι η Επιτροπή έχει προβεί στην αξιολόγηση των προγραμμάτων αυτών στις εκθέσεις που υπέβαλε στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την εφαρμογή των κανονισμών αυτών· ότι η εκτίμηση αυτή πρέπει να συνεχιστεί και να προσαρμοστεί, λαμβάνοντας υπόψη την πείρα που αποκτήθηκε·

ότι ένας κανονισμός για τη χορήγηση χρηματοδοτικής ενίσχυσης σε σχέδια επίδειξης στους τομείς της εκμετάλλευσης εναλλακτικών ενεργειακών πηγών, της εξοικονόμησης ενέργειας και της υποκατάστασης των υδρογονανθράκων, και για τη χορήγηση χρηματοδοτικής ενίσχυσης σε πρότυπα βιομηχανικά σχέδια και σε σχέδια επίδειξης στον τομέα της υγροποίησης και της αεριοποίησης των στερεών καυσίμων είναι απαραίτητος και επείγων, για να μη διακοπεί η συνέχεια στα προγράμματα, τα οποία θα αποτελούν, για πολλά χρόνια, στήριγμα της ενεργειακής στρατηγικής της Κοινότητας, και ότι οι τομείς αυτοί καλύπτονται στο εξής από ενιαίο κανονισμό·

ότι η συνθήκη δεν έχει προβλέψει τις εξουσίες δράσης που απαιτούνται για το σκοπό αυτό, εκτός από τις εξουσίες του άρθρου 235,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η Κοινότητα μπορεί να χορηγεί, υπό τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, οικονομική ενίσχυση για την πραγματοποίηση σχεδίων στους τομείς που καθορίζονται στο άρθρο 2.

Άρθρο 2

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως «σχέδια επίδειξης»:

α) στον τομέα της εκμετάλλευσης των εναλλακτικών πηγών ενέργειας, τα σχέδια που αποβλέπουν στην εκμετάλλευση κάθε δυνητικής ενεργειακής πηγής, εκτός από την πυρηνική ενέργεια·

β) στον τομέα της εξοικονόμησης ενέργειας, τα σχέδια τα οποία, σε σύγκριση με τις τεχνικές οι οποίες είναι ήδη διαθέσιμες σε εμπορικό επίπεδο, συνεπάγονται σημαντική εξοικονόμηση ενέργειας·

γ) στον τομέα της υποκατάστασης των υδρογονανθράκων, τα σχέδια στα οποία χρησιμοποιούνται ενεργειακές μέθοδοι που υποκαθιστούν μεθόδους βασιζόμενες στους υδρογονάνθρακες·

δ) στον τομέα της υγροποίησης και αεριοποίησης των στερεών καυσίμων, τα σχέδια που έχουν μετατροπή των στερεών καυσίμων σε αεριώδη και υγρά προϊόντα, ικανά να βελτιώσουν τους όρους ενεργειακού εφοδιασμού της Κοινότητας, όσον αφορά την εισαγωγή υδρογονανθράκων.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, στον τομέα της υγροποίησης και αεριοποίησης των στερεών καυσίμων, νοούνται ως «πρότυπα βιομηχανικά σχέδια» οι εγκαταστάσεις που διαθέτουν επαρκή δυναμικότητα και χρησιμοποιούν συστατικά αρκετά σημαντικού μεγέθους, ώστε να αυξάνει η αξιοπιστία των οικονομικών και τεχνικών στοιχείων των απαραίτητων για το πέρασμα από το στάδιο της έρευνας-ανάπτυξης στο στάδιο της επίδειξης και, σε ορισμένες περιπτώσεις, απευθείας στο βιομηχανικό και εμπορικό στάδιο.

3. Ο κατάλογος των τομέων εφαρμογής του παρόντος κανονισμού περιλαμβάνεται στο παράρτημα I, όσον αφορά την εκμετάλλευση των εναλλακτικών ενεργειακών πηγών, στο παράρτημα II, όσον αφορά την εξοικονόμηση ενέργειας, στο παράρτημα III, όσον αφορά την υποκατάσταση υδρογονανθράκων, και στο παράρτημα IV, όσον αφορά την υγροποίηση και αεριοποίηση των στερεών καυσίμων.

---

[1] ΕΕ αριθ. L 158 της 16. 6. 1978, σ. 3.
[2] ΕΕ αριθ. L 158 της 16. 6. 1978, σ. 6.
[3] ΕΕ αριθ. L 195 της 19. 7. 1983, σ. 1.
[4] ΕΕ αριθ. L 195 της 19. 7. 1983, σ. 6.
[5] ΕΕ αριθ. L 196 της 26. 7. 1984, σ. 3.
[6] ΕΕ αριθ. L 196 της 26. 7. 1984, σ. 4.

Άρθρο 3

1. Κάθε σχέδιο υπό την έννοια των άρθρων 1 και 2, πρέπει να πληροί τους ακόλουθους όρους:

— να αφορά την κατασκευή εγκαταστάσεων σε κανονικό μέγεθος, οι οποίες να επιτρέπουν την εκμετάλλευση εναλλακτικών πηγών ενέργειας ή την εξοικονόμηση ενέργειας ή την υποκατάσταση των υδρογονανθράκων σε σημαντικές ποσότητες, ή να αποβλέπουν στη μετατροπή των στερεών καυσίμων σε υγρούς ή αέριους υδρογονάνθρακες. Στον τελευταίο αυτό τομέα τα σχέδια μπορεί να αφορούν την υλοποίηση προτύπων βιομηχανικών εγκαταστάσεων,

— να εφαρμόζει τεχνικές ή μεθόδους ή προϊόντα με καινοτόμο χαρακτήρα ή μια νέα χρήση ήδη γνωστών τεχνικών, μεθόδων ή προϊόντων,

— να στηρίζεται σε εργασίες έρευνας και ανάπτυξης που να έχουν ήδη ολοκληρωθεί,

— να προσφέρει, στο στάδιο της επίδειξης, ενθαρρυντικές προοπτικές βιομηχανικής οικονομικής και εμπορικής βιωσιμότητας, μακροπρόθεσμα δε να προσφέρει ανάλογες προοπτικές για τα πρότυπα σχέδια,

— να είναι τέτοιας φύσης ώστε να ευνοεί και να προωθεί την εμπορική ανάπτυξη της τεχνικής, της μεθόδου ή του προϊόντος, και να προβλέπει ενέργειες και μέσα για τον πολλαπλασιασμό των περιπτώσεων πραγματοποίησης και άλλων σχεδίων του ίδιου τύπου,

— εφόσον πρόκειται για τις τεχνικές, τις μεθόδους ή τα προϊόντα που ορίζονται στα παραπάνω, να υποβάλλονται από τα εξής πρόσωπα ή επιχειρήσεις:

  — τους παραγωγούς τους,

  — τους χρήστες, υπό τον όρο ότι τα παρουσιάζουν μαζί με τους παραγωγούς. Οι χρήστες, για τους οποίους η συνεργασία με τους παραγωγούς δεν είναι πρόσφορη, μπορούν να υποβάλλουν μόνοι τους σχέδια, υπό τον όρο ότι η πρότασή τους περιέχει επακριβή στοιχεία σχετικά με τον τρόπο που προβλέπουν για τον πολλαπλασιασμό των περιπτώσεων πραγματοποίησης, εφόσον η επίδειξη είναι επιτυχής,

— να παρουσιάζει δυσκολίες χρηματοδότησης εξαιτίας των σημαντικών τεχνικών και οικονομικών κινδύνων τους οποίους συνεπάγεται, ώστε κατά πάσα πιθανότητα να μην μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς δημόσια εθνική ή/και κοινοτική οικονομική ενίσχυση, και να συνοδεύεται από πρόγραμμα χρηματοδότησης,

— να πραγματοποιείται, κατ' αρχήν, στο έδαφος της Κοινότητας. Ωστόσο, εφόσον η μερική ή ολική εκτέλεση ενός σχεδίου σε τρίτη χώρα, παραδείγματος χάρη σε αναπτυσσόμενη χώρα, ανταποκρίνεται στο συμφέρον της Κοινότητας, ιδίως λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του, είναι δυνατόν κατ' εξαίρεση να χορηγηθεί χρηματοδοτική ενίσχυση στο σχέδιο αυτό.

2. Με την επιφύλαξη των όρων της παραγράφου 1, θα λαμβάνεται επίσης υπόψη επικουρικά, κατά την υποβολή των σχεδίων, το κατά πόσον αυτά:

— αποτελούν αντικείμενο συνεργασίας μεταξύ προσώπων ή επιχειρήσεων από δύο τουλάχιστον κράτη μέλη,

— προσφέρουν λύσεις ιδιαίτερα πρόσφορες, όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος.

Άρθρο 4

1. Η οικονομική ενίσχυση μπορεί να χορηγηθεί για το σύνολο ενός σχεδίου ή για διαφορετικά στάδια πραγματοποίησης του σχεδίου. Κατ' εξαίρεση και σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις στις οποίες καμιά μελέτη σκοπιμότητας δεν είναι γνωστή και διαθέσιμη για παρόμμοια σχέδια, οικονομική ενίσχυση μπορεί να χορηγηθεί και για τη φάση της μελέτης σκοπιμότητας, ύστερα από διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή που ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3.

2. Η ενίσχυση δεν μπορεί να υπερβαίνει το 40 % του επιλέξιμου κόστους του έργου. Το ύψος της ενίσχυσης καθορίζεται χωριστά για κάθε σχέδιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 5. Κατά τον προσδιορισμό του ύψους της ενίσχυσης, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη άλλες ενισχύσεις που έχουν ήδη εισπραχθεί ή πρόκειται να εισπραχθούν, κατά τρόπο ώστε το συνολικό ύψος της κοινοτικής ενίσχυσης και της εθνικής ενίσχυσης να μην υπερβαίνει κατ' αρχήν το 49 % του ολικού κόστους του σχεδίου, καθώς και το μέρος του κινδύνου που πρέπει να αναλαμβάνουν απευθείας οι υπεύθυνοι του έργου.

Άρθρο 5

1. Τα σχέδια υποβάλλονταται από πρόσωπα ή επιχειρήσεις των Κοινοτήτων ή ομάδες προσώπων ή επιχειρήσεων, ύστερα από πρόσκληση υποβολής σχεδίων, η οποία δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,* σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Προτάσεις για σχέδια μπορούν επίσης να επεξεργάζονται και να υποβάλλουν για λογαριασμό μικρομεσαίων επιχειρήσεων οργανισμοί οι οποίοι προάγουν στα κράτη μέλη τις τεχνολογικές καινοτομίες. Οι προτάσεις και οι συμβάσεις που θα συναφθούν υπογράφονται από τις επιχειρήσεις που εκτελούν τα σχέδια.

2. Στις προσκλήσεις για την υποβολή των σχεδίων, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναφέρει τους τομείς που θεωρείται ότι έχουν προτεραιότητα για την επιλογή των σχεδίων. Ο κατάλογος των προτεραιοτήτων αυτών καταρτίζεται από την Επιτροπή, μετά από διαβούλευση με την συμβουλευτική επιτροπή της παραγράφου 4.

3. Βάσει των πληροφοριών που παρέχουν οι αιτούντες, ανταποκρινόμενοι στην πρόσκληση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, γίνεται αξιολόγηση των σχεδίων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3.

Η Επιτροπή προσδιορίζει πρώτα τα σχέδια που, κατά τη γνώμη της, δεν πληρούν τους όρους του άρθρου 3 παράγραφος 1. Ενημερώνει τους αντιπροσώπους των κρατών μελών, στα πλαίσια της συμβουλευτικής επιτροπής της παρακάτω παραγράφου 4, σχετικά με τα αποτελέσματα του προσδιορισμού αυτού. Τα σχέδια που κρίνει η Επιτροπή ότι δεν πληρούν τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις, δεν αξιολογούνται από τη συμβουλευτική επιτροπή αν δεν το ζητήσει ένα κράτος μέλος.

Η Επιτροπή μεριμνά για την εξακρίβωση του περιεχομένου των σχεδίων σε σχέση με άλλα κοινοτικά προγράμματα και για την αποφυγή οποιασδήποτε αλληλεπικάλυψης.

4. Η Επιτροπή αποφασίζει για τη χορήγηση ενίσχυσης σχεδίων, μετά από διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή, για τη διαχείριση των σχεδίων επίδειξης και πρότυπων βιομηχανικών σχεδίων και βάσει γνωμοδοτήσεων της συμβουλευτικής αυτής επιτροπής.

Η συμβουλευτική επιτροπή προεδρεύεται από αντιπρόσωπο της Επιτροπής και απαρτίζεται από δύο αντιπροσώπους κάθε κράτους μέλους. Η συμβουλευτική επιτροπή, τα καθήκοντα της οποίας καθορίζονται στο παράρτημα V, θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Η απόφαση της Επιτροπής διαβιβάζεται αμέσως στο Συμβούλιο και στα κράτη μέλη, καθώς και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Εφαρμόζεται μετά την πάροδο 15 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία λήψης της ανακοίνωσης, εφόσον μέσα σ' αυτήν την προθεσμία δεν παραπεμθεί το ζήτημα στο Συμβούλιο από κάποιο μέλος.

Σε περίπτωση που το Συμβούλιο επιληφθεί του ζητήματος, αποφαίνεται σχετικά με την απόφαση της Επιτροπής με ειδική πλειοψηφία, σύμφωνα με το άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης, μέσα σε 30 εργάσιμες ημέρες.

Άρθρο 6

1. Ο αντισυμβαλλόμενος που είναι υπεύθυνος για την εκτέλεση ενός σχεδίου, για το οποίο έχει δοθεί ενίσχυση από την Κοινότητα, αναλαμβάνει την υποχρέωση να εκμεταλλεύεται ή να διευκολύνει την εκμετάλλευση της τεχνικής, της μεθόδου ή του προϊόντος που αποτέλεσε αντικείμενο επιτυχούς επίδειξης και να επιτρέπει τη διάδοση των αποτελεσμάτων που προκύπτουν. Σε περίπτωση που ο αντισυμβαλλόμενος δεν εκπληροί την υποχρέωση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να απαιτήσει την επιστροφή όλης ή μέρους της χορηγηθείσας οικονομικής ενίσχυσης.

2. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε να διασφαλιστεί, σε συνεργασία με τους ενδιαφερόμενους οργανισμούς των κρατών μελών, η διάδοση και η εφαρμογή των σχεδίων των οποίων η εκτέλεση έχει αναληφθεί δυνάμει του παρόντος κανονισμού και των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1302/78, (ΕΟΚ) αριθ. 1303/78, (ΕΟΚ) αριθ. 1971/83, και (ΕΟΚ) αριθ. 1972/83, και να ενθαρρύνει την εκμετάλλευσή τους. Η Επιτροπή λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για να επιτύχει αυτό το σκοπό, βοηθώντας επίσης δεόντως τον αντισυμβαλλόμενο.

Άρθρο 7

1. Η Επιτροπή διαπραγματεύεται και συνάπτει τις αναγκαίες συμβάσεις για την εκτέλεση των σχεδίων που επιλέγονται σύμφωνα με το άρθρο 5. Για το σκοπό αυτό συντάσει υπόδειγμα σύμβασης, που διατίθεται ύστερα από απλή αίτηση, στο οποίο προσδιορίζονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των μερών, καθώς και οι τρόποι σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες και τη διάδοσή τους.

2. Ο υπεύθυνος ή οι υπεύθυνοι της εκτέλεσης σχεδίου, για το οποίο έχει δοθεί κοινοτική ενίσχυση, διαβιβάζουν στην Επιτροπή, τουλάχιστον μια φορά το χρόνο, ή ύστερα από αίτησή της, έκθεση σχετικά με την εκτέλεση των συμβατικών υποχρεώσεων έναντι της Επιτροπής και, ειδικότερα, σχετικά με την πρόοδο των εργασιών που αφορούν το σχέδιο και τα ποσά που έχουν δαπανηθεί για την εκτέλεσή του.

3. Οι λογαριασμοί που αφορούν το σχέδιο αυτό είναι ανά πάσα στιγμή στη διάθεση της Επιτροπής. Η Επιτροπή μπορεί να προβαίνει σε επιτόπιους ελέγχους και ελέγχους βάσει εγγράφων, ώστε να είναι σε θέση να παρακολουθεί την εκτέλεση της σύμβασης και, ειδικότερα, την πρόοδο και την εκτέλεση του σχεδίου.

4. Η Επιτροπή μπορεί να συμμετέχει ως παρατηρητής στις συνεδριάσεις των οργάνων διαχείρισης των έργων, εφόσον αυτό δικαιολογείται από το μέγεθος της κοινοτικής ενίσχυσης και από το εύρος του σχεδίου, και στο βαθμό που αυτή η συμμετοχή προβλέπεται, με τη σύμφωνη γνώμη του αναδόχου, στο κείμενο της σύμβασης και να εξασφαλίζει, με τα κατάλληλα μέσα, την τεχνική αξιολόγηση των διεξαγομένων ή των τελειωμένων εργασιών.

Άρθρο 8

Την ευθύνη κάθε έργου αναλαμβάνει φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει συσταθεί κατά το δίκαιο των κρατών μελών.

Αν η σύσταση νομικού προσώπου, που έχει νομική ικανότητα για την εκτέλεση σχεδίου, συνεπάγεται πρόσθετες επιβαρύνσεις για τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις, το σχέδιο αυτό είναι δυνατό να πραγματοποιηθεί με απλή συνεργασία μεταξύ φυσικών ή νομικών προσώπων. Στην περίπτωση αυτή, οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την κοινοτική υποστήριξη βαρύνουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον τα πρόσωπα αυτά.

Άρθρο 9

Η παρεχόμενη από την ενίσχυση πρέπει να μην συνεπάγεται, όσον αφορά τις συνθήκες του ανταγωνισμού, επιπτώσεις ασυμβίβαστες προς τις αρχές που περιέχονται στις σχετικές διατάξεις της συνθήκης.

Άρθρο 10

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποβάλλει περιοδική έκθεση προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και την εναρμόνιση εθνικών και κοινοτικών μέτρων, ώστε να είναι δυνατή η καλύτερη αξιολόγηση των αποτελεσμάτων.

Άρθρο 11

Τα ποσά που χορηγούνται δυνάμει του παρόντος κανονισμού εγγράφονται κάθε χρόνο στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το συνολικό ύψος των πιστώσεων που κρίνεται αναγκαίο για την περίοδο από 1η Ιανουαρίου 1986 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1989, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, ανέρχεται σε 360 εκατομμύρια ECU, από τα οποία ένα τμήμα της τάξεως του 30 % προορίζεται για πρότυπα βιομηχανικά σχέδια και σχέδια επίδειξης στον τομέα των στερεών καυσίμων. Καλύπτει την οικονομική ενίσχυση που θα δοθεί στα επιλεγέντα σχέδια, καθώς και τις δαπάνες που αφορούν την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 12

Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 1971/83 και (ΕΟΚ) αριθ. 1972/83 καταργούνται.

Πάντως, οι κανονισμοί αυτοί εξακολουθούν να ισχύουν για τα σχέδια που υποβάλλονται ύστερα από πρόσκληση για υποβολή σχεδίων που έχει δημοσιευθεί κατ' εφαρμογή των ίδιων αυτών κανονισμών.

Άρθρο 13

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 20 Δεκεμβρίου 1985.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

R. KRIEPS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΠΗΓΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΠΕΔΙΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΕΠΙΛΕΓΟΥΝ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ

Η σειρά απαρίθμησης δεν αποτελεί σειρά προτεραιότητας.

1. **Βιομάζα και ενεργειακή αξιοποίηση των απορριμμάτων**

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «σχέδια επίδειξης στον τομέα της βιομάζας και της ενεργειακής αξιοποίησης των απορριμμάτων» νοούνται τα σχέδια που επιτρέπουν την άμεση ή έμμεση ενεργειακή αξιοποίηση κάθε είδους φυτικών, ζωικών, αστικών ή βιομηχανικών (1) απορριμμάτων ή σχέδια τα οποία, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, χρησιμοποιούν φυτά που καλλιεργούνται ειδικά για ενεργειακή εκμετάλλευση.

Τα σχέδια στον τομέα αυτό πρέπει να εμπίπτουν σε μία από τις ακόλουθες δύο κατηγορίες:

— Κατηγορία 1:

Σχέδια που συνεπάγονται, κατά τρόπο άμεσο και καινοτόμο τη χρησιμοποίηση φυτικών, ζωικών, αστικών ή βιομηχανικών (1) απορριμμάτων, ή φυτών που καλλιεργούνται ειδικά για ενεργειακή εκμετάλλευση.

— Κατηγορία 2:

Σχέδια επίδειξης καινοτόμων τεχνικών μετατροπής της βιομάζας και των απορριμμάτων σε παράγωγα καύσιμα ή χημικά προϊόντα, καθώς και σχέδια που συνεπάγονται καινοτόμο χρησιμοποίηση τέτοιων παράγωγων προϊόντων.

2. **Αιολική ενέργεια**

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «έργα επίδειξης στον τομέα της αιολικής ενέργειας» νοούνται τα έργα που αφορούν τόσο την κεντρική παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας για τροφοδότηση των δικτύων όσο και τις αποκεντρωμένες εφαρμογές για την άμεση παροχή ενέργειας στους χρήστες.

Στα πλαίσια ενός και μόνον έργου δεν είναι δυνατόν εν γένει να δοθεί ενίσχυση σε διάφορους σταθμούς που λειτουργούν με αιολική ενέργεια, εφόσον είναι πανομοιότυποι.

Εκτός από το καινοτόμο ή μη του χαρακτήρα των έργων, κατά την αξιολόγησή τους θα ληφθούν υπόψη οι επιλεγείσες τεχνικές λύσεις, χάρη στις οποίες επιτυγχάνεται:

— ουσιαστική μείωση του επενδυτικού κόστους,

— πλήρης αξιοποίηση των διαθέσιμων αιολικών πόρων.

Επιπλέον, θα δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις περιβαλλοντικές και θεσμικές πλευρές (άδειες οικοδόμησης, σύνδεση με το ηλεκτρικό δίκτυο, κλπ ...).

Τομείς εφαρμογής

2.1. Παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

2.2. Άλλες εφαρμογές.

3. **Γεωθερμική ενέργεια**

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «έργα επίδειξης στον τομέα της γεωθερμικής ενέργειας» νοούνται τα έργα που αφορούν την εκμετάλλευση της θερμικής ενέργειας, η οποία λαμβάνεται, με τη βοήθεια γεωτρήσεων, από υπόγεια κοιτάσματα. Κατ' αρχήν αποκλείονται τα έργα τα οποία αφορούν την εκμετάλλευση γεωθερμικής ενέργειας στις περιπτώσεις όπου η θερμοκρασία του γεωθερμικού ύδατος είναι κατώτερη από 30 °C. Θεωρούνται ως έργα προτεραιότητας τα έργα που αποβλέπουν στην εκμετάλλευση μη ευρέως γνωστών γεωθερμικών αποθεμάτων, καθώς και τα έργα που αποβλέπουν τη χρήση νέων τεχνικών ή τεχνολογιών για υπόγειες εργασίες και για τον εξοπλισμό επιφάνειας.

Τομείς εφαρμογής

3.1. Θέρμανση χώρων κατοικίας, δημόσιων ή βιομηχανικών, νέων ή ήδη υφισταμένων, ένταξη στα δίκτυα κεντρικής θέρμανσης συνοικιών, θέρμανση ύδατος για οικιακή χρήση.

3.2. Θέρμανση θερμοκηπίων και αγροτικών χώρων, καθώς και στην ιχθυοκαλλιέργεια και υδροκαλλιέργεια.

3.3. Χρησιμοποίηση της θερμότητας για βιομηχανικούς σκοπούς π.χ. θέρμανση και προθέρμανση, ξήρανση, αφυδάτωση, συμπύκνωση, θερμικές κατεργασίες ή άλλες μέθοδοι.

3.4. Παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

(1) Εξαιρέσει των απορριμάτων που εξετάζονται στο παράρτημα III — «Στερεά Καύσιμα».

4. **Υδροηλεκτρική ενέργεια**

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «έργα επίδειξης στον τομέα της υδροηλεκτρικής ενέργειας» νοούνται τα έργα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που αφορούν την εκμετάλλευση υδάτινων πόρων χαμηλής ισχύος (κάτω των 3 000 kW), και γενικά μικρού ύψους υδατόπτωσης, προκειμένου να παραχθεί ηλεκτρική ενέργεια είτε για το δημόσιο δίκτυο είτε για άμεσους χρήστες στη βιομηχανία ή τη γεωργία. Τέτοια έργα πρέπει να είναι εξαιρετικά καινοτόμα, και να προβλέπουν, λόγου χάρη:

α) από τεχνολογικής πλευράς:

— την απλοποίηση και τυποποίηση για λόγους μαζικής παραγωγής,

— τη χρησιμοποίηση νέων υλικών (όπως έκτυπα υλικά, ρητίνες, κλπ.),

— τη βελτίωση των συστημάτων ρύθμισης της ταχύτητας του στροβίλου ή/και των συστημάτων ρύθμισης του εναλλακτήρα·

β) από πλευράς λειτουργίας:

— εφαρμογή τεχνικών ελέγχου και διαχείρισης (τηλεχειρισμός, τηλεμετρία, μικροϋπολογιστές, κλπ.),

— βελτιστοποίηση της εκμετάλλευσης των πόρων, λόγου χάρη μέσω της συγκεντροποίησης της διαχείρισης και της διεκπεραίωσης έργων πολλαπλής σκοπιμότητας (παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, άρδευση, ...), κλπ.

Κατά την αξιολόγηση προτάσεων στον τομέα αυτό, θα λαμβάνεται επίσης υπόψη ο βαθμός ενσωμάτωσης των έργων στο περιβάλλον, καθώς και η σχέση τους με τις θεσμικές πλευρές της υλοποίησής τους (άδεια για την πραγματοποίηση του έργου, παραγωγή και μεταφορά της ηλεκτρικής ενέργειας, κλπ.).

5. **Ηλιακή ενέργεια**

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «έργα επίδειξης στον τομέα της ηλιακής ενέργειας» νοούνται τα έργα που επιτρέπουν τη χρησιμοποίηση της ηλιακής ενέργειας για θερμικούς σκοπούς με την εφαρμογή ή ενεργητικών ή παθητικών μεθόδων ή τεχνολογιών ή τη χρησιμοποίηση της ηλιακής ενέργειας με φωτοβολταϊκές μεθόδους.

Πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις περιβαλλοντικές πλευρές της εγκατάστασης και διάταξης των ηλιακών συλλεκτών και φωτοβολταϊκών κυττάρων.

Για το ίδιο έργο είναι δυνατό να προβλέπονται συνδυασμοί διαφόρων μεθόδων, καθώς και συστημάτων αποθήκευσης ενέργειας.

Τομείς εφαρμογής

5.1. Θερμικές μέθοδοι (ενεργητικές και παθητικές):

Θέρμανση χώρων, παραγωγή ζεστού νερού για οικιακή χρήση, κλιματισμός χώρων, βιομηχανική θερμότητα:

5.1.1. Κτίρια.

5.1.2. Βιομηχανία.

5.1.3. Γεωργία.

Στην περίπτωση της ενεργητικής χρησιμοποίησης της ηλιακής ενέργειας, θα προτιμηθούν οι προηγμένοι ηλιακοί συλλέκτες, π.χ. σωληνωτοί συλλέκτες εν κενώ.

Οι θερμαινόμενες με ηλιακή ενέργεια πισίνες αποκλείονται. Στην περιπτωση μονοκατοικιών, η επίδειξη πρέπει να διενεργείται σε ομάδες όχι κάτω των πέντε κατοικιών.

Η παραγωγή ζεστού νερού για οικιακή χρήση γίνεται δεκτή μόνο σε συνδυασμό με τη θέρμανση ή/και τον κλιματισμό κτιρίων.

5.2. Φωτοβολταϊκές εφαρμογές:

Παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας για:

5.2.1. Μεμονωμένες εφαρμογές, π.χ. για κατοικίες, ομάδες κατοικιών, μικρά χωριά, μέσα τηλεπικοινωνίας, φωτεινά σήματα, σειρήνες συναγερμού.

5.2.2 Άντληση νερού, αφαλάτωση και άλλες κατάλληλες βιομηχανικές εφαρμογές.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΤΟΜΕΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΕΠΙΛΕΓΟΥΝ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ

Η σειρά αναγραφής δεν αποτελεί σειρά προτεραιότητας.

1. **Κτίρια**

1.1. Απλές και οικονομικές τεχνολογίες για την ενεργειακή αναβάθμιση υπαρχόντων κτιρίων, μέσω της επίδειξης αποτελεσματικότερων μεθόδων θέρμανσης/κλιματισμού χώρων, παραγωγής ζεστού νερού για οικιακή χρήση, ρύθμισης, ελέγχου και μέτρησης της θερμότητας· τεχνικές για τη βελτίωση των θερμικών χαρακτηριστικών των κτιρίων (θερμική μόνωση, αεροστεγανότητα), τεχνικές ανάκτησης θερμότητας στον εξαερισμό.

1.2. Επίδειξη νέων μεθόδων ή προϊόντων για την κατασκευή κτιρίων θερμαινόμενου όγκου τουλάχιστον 2 000 m^3, λαμβανομένων υπόψη των προβλημάτων που συνδέονται με τη συμπύκνωση των υδρατμών, τον αερισμό, τη θερμική αδράνεια, την πυρασφάλεια και κανονισμούς ασφάλειας.

2. **Βιομηχανία**

2.1. Τεχνολογίες που τροποποιούν σημαντικά την παραγωγική διαδικασία με σκοπό την ουσιαστική μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης ανά μονάδα παραγωγής, υπό αποδεκτές οικονομικές συνθήκες.

2.2. Έργα όπου χρησιμοποιούνται καινοτόμοι τεχνικές ή νέος εξοπλισμός με σκοπό:

— τη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης, μέσω της ορθολογικοποίησης υφισταμένων μεθόδων παραγωγής,

— την ανακύκλωση της πλεονάζουσας θερμότητας, ιδίως με τη βοήθεια αντλιών θερμότητας.

2.3. Έργα που στηρίζονται σε δοκιμασμένες τεχνικές, εφόσον όμως ο συνδυασμός περισσότερων τέτοιων τεχνικών συνιστά καινοτομία ή/και χρησιμοποίηση μιας ή περισσότερων γνωστών τεχνικών, σε νέα εφαρμογή, ενέχει ιδιαίτερα μεγάλους κινδύνους.

3. **Βιομηχανία της ενέργειας**

3.1. Αποτεσματικότερες μέθοδοι παραγωγής θερμότητας ή/και ηλεκτρικής ενέργειας για συλλογικές χρήσεις· μέθοδοι εκμετάλλευσης της πλενάζουσας θερμότητας, μέσω των δικτύων θέρμανσης· επίδειξη νέων μεθόδων αστικών ή συνοικιακών δικτύων θέρμανσης· επίδειξη αντλιών θερμότητας πολύ μεγάλου μεγέθους.

3.2. Αποδοτικότερες μέθοδοι διανομής αερίου, π.χ. με την ανάκτηση ενέργειας εκτόνωσης.

4. **Μεταφορές**

Σε όλους τους τομείς των μεταφορών, τα σχέδια πρέπει να επιτρέπουν την εξοικονόμηση σημαντικών ποσοτήτων ενέργειας και να παρουσιάζουν καλές προοπτικές επανάληψης και άλλων τέτοιων εγχειρημάτων, υπό οικονομικές συνθήκες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΤΟΜΕΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΕΠΙΛΕΓΟΥΝ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ

Η σειρά αναγραφής δεν αποτελεί σειρά προτεραιότητας.

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «έργα επίδειξης στον τομέα της υποκατάστασης των υδρογονανθράκων» νοούνται τα έργα που αφορούν τη χρησιμοποίηση μη ανανεώσιμων ενεργειακών πηγών για την υποκατάσταση των υγρών και αερίων υδρογονανθράκων, χωρίς αυτό να επιφέρει αισθητή αύξηση της κατανάλωσης πρωτογενούς ενέργειας.

1. **Στερεά καύσιμα**

   Τα έργα στον τομέα αυτό αφορούν νέες ή βελτιωμένες τεχνικές χειρισμού, μεταφοράς, καύσης, επεξεργασίας και αποθήκευσης άνθρακα, λιγνίτη και τύρφης και των αποβλήτων τους, λαμβανομένων υπόψη των προβλημάτων προστασίας του περιβάλλοντος.

1.1. Νέοι μέθοδοι χρησιμοποίησης στερεών καυσίμων:

   — ρευστοποιημένη κοίτη υπό πίεση ή υπό ατμοσφαιρική πίεση συμπεριλαμβανομένης και αυτής που εφαρμόζεται σε μικρές βιοηχανικές εγκαταστάσεις,
   — μείγματα στερεών και υγρών καυσίμων,
   — μέθοδοι ενσωματωμένες στον κύκλο της χρήσης.

1.2. Επεξεργασία, εμπλουτισμός, διάθεση ή χρήση αερίων, υγρών και στερεών αποβλήτων που παράγονται κατά την εξόρυξη, επεξεργασία και τη χρησιμοποίηση στερεών καυσίμων.

2. **Χρησιμοποίηση της ηλεκτρικής ενέργειας**

   Τα έργα στον τομέα αυτό αφορούν τις νέες τεχνολογίες για τη χρησιμοποίηση της ηλεκτρικής ενέργειας, που παράγεται από άλλες ενεργειακές πηγές πλην των υδρογονανθράκων.

2.1. Επίδειξη, από κατασκευαστές βιομηχανικού εξοπλισμού, νέων τεχνικών χρησιμοποίησης ηλεκτρικής ενέργειας σε θερμικές, ηλεκτροχημικές και ηλεκτρομηχανικές εφαρμογές.

2.2. Νέοι τύποι συσσωρευτών.

2.3. Επίδειξη νέων μεθόδων ρύθμισης της ζήτησης του ηλεκτρικού ρεύματος.

3. **Μεταφορά, διανομή και αποθήκευση θερμότητας**

   Τα σχετικά με τον τομέα αυτόν έργα αφορούν την επίδειξη νέων τεχνικών μεταφοράς, διανομής και αποθήκευσης θερμότητας, που παράγεται κυρίως από ενεργειακές πηγές εκτός των υδρογονανθράκων.

3.1. Μεταφορά θερμότητας σε μεσαίες και μεγάλες αποστάσεις, στη βιομηχανία και σε δίκτυα παροχής θερμότητας.

3.2. Αποτελεσματικότερες και οικονομικότερες τεχνικές διανομής θερμότητας.

3.3. Νέες τεχνικές αποθήκευσης θερμότητας (ημερήσιοι, εβδομαδιαίοι και εποχιακοί συσσωρευτές) στη βιομηχανία και τα δίκτυα παροχής θερμότητας.

3.4. Επίδειξη νέων μεθόδων ρύθμισης της ζήτησης στα δίκτυα της κεντρικής θέρμανσης συνοικιών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΥΓΡΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΑΕΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΣΤΕΡΕΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΤΟΜΕΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η σειρά αναγραφής δεν αποτελεί σειρά προτεραιότητας.

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «πρότυπα βιομηχανικά σχέδια ή σχέδια επίδειξης» νοούνται τα σχέδια που αφορούν την αεριοποίηση, την υπόγεια αεριοποίηση και την υγροποίηση των στερεών καυσίμων.

1. **Αεριοποίηση**

1.1. Παραγωγή αερίου θέρμανσης, ειδικότερα για τη βιομηχανία, την παραγωγή θερμότητας και τους σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος.

1.2. Παραγωγή συνθετικού αερίου ως πρώτης ύλης για τη χημική βιομηχανία.

1.3. Παραγωγή υποκατάστατου φυσικού αερίου (SNG) υψηλής θερμαντικής ισχύος, προς χρήση δίκτυου διανομής.

1.4. Σύνθετος ή/και ενσυματωμένος κύκλος (στρόβιλοι αερίου/ατμού) για την παραγωγή ηλεκτρισμού.

1.5. Μερική αεριοποίηση των στερεών καυσίμων (κυρίως εν όψει της απομάκρυνσης των βλαβερών συστατικών του καυσίμου).

2. **Υπόγεια αεριοποίηση**

Τα σχέδια στον τομέα αυτό πρέπει να αξιοποιούν μορφές διεθνούς συνεργασιάς, κατά προτίμηση στα πλαίσια των σχεδίων που υποστηρίζονται στην Κοινότητα.

2.1. Υπόγεια αεριοποίηση, νέα μέθοδος υπό πίεση.

2.2. Υπόγεια αεριοποίηση μεγάλου βάθους.

3. **Υγροποίηση**

Παραγωγή διαφόρων υγρών και χημικών προϊόντων.

3.1. Με εκλεκτικές μεθόδους σύνθεσης για τη βελτίωση του φάσματος των υγρών προϊόντων,

3.2. Με μεθόδους υγροποίησης (υδρογόνωση, εξόρυξη, δημιουργία διαλύματος) που προσφέρουν μεγαλύτερη απόδοση και καλύτερους όρους λειτουργίας,

3.3. Με νέες μεθόδους, όπως η υδρογονοπυρόλυση των στερεών καυσίμων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΕΠΙΔΕΙΞΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΤΥΠΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ

1. Η επιτροπή συνεδριάζει προκειμένου να εξετάσει τα προς επιλογή σχέδια.

   Η επιτροπή:

   α) βοηθά την Επιτροπή στην επιλογή σχεδίων, διατυπώνοντας μια γνώμη για κάθε έργο που υποβάλλεται·

   β) συνεργάζεται με την Επιτροπή προκειμένου να συμβάλλει στη διασφάλιση της εναρμόνισης των σχεδίων επίδειξης της Κοινότητας με τις ανάλογες δράσεις που αναλαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο·

   γ) βοηθά την Επιτροπή για μια περιοδική αξιολόγηση των προγραμμάτων επίδειξης της Κοινότητας και προσκομίζει τις αναγκαίες πληροφορίες για ανάλογες δράσεις που αναλαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο·

   δ) συνεργάζεται με την Επιτροπή προς την κατεύθυνση της διασφάλισης μιας επαρκούς ροής πληροφοριών προς αυτούς που αφορούν τα προγράμματα επίδειξης, τόσο της Κοινότητας όσο και των κρατών μέλων της, καθώς και της βέλτιστης διάδοσης των αποτελεσμάτων των εν λόγω προγραμμάτων.

2. Επιπλέον, η επιτροπή συνεδριάζει σε συμβουλευτική βάση, τουλάχιστον μία φορά το χρόνο, για να επικουρεί την Επιτροπή, διατυπώνοντας γνώμες:

   α) για τις προτεραιότητες και τα σχετικά με αυτές κριτήρια που πρέπει να καθορίζονται κατά τις προσκλήσεις για την υποβολή των σχεδίων, που θα πραγματοποιηθούν το επόμενο έτος στους διάφορους ενεργειακούς τομείς επίδειξης·

   β) για τα μέτρα διασφάλισης της διάδοσης των πληροφοριών, προκειμένου να επιτευχθεί μεγαλύτερη εναρμόνιση των κοινοτικών με τα εθνικά προγράμματα επίδειξης·

   γ) για τη βέλτιστη διάδοση των αποτελεσμάτων των εν λόγω προγραμμάτων·

   δ) για την περιοδική έκθεση αξιολόγησης των κοινοτικών προγραμμάτων, η οποία πρέπει να υποβάλλεται, ανά διετία περίπου, στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.